

عنوان مقاله:

پیش بینی تراز سطح آب دریاچه ارومیه با استفاده از روش برنامه ریزی ژنتیک

محل انتشار:

دومین همایش سراسری محیط زیست، انرژی و پدافند زیستی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

آرش احمدی نسب عمران - دانشجوی کارشناسی ارشد منابع آب دانشگاه ارومیه

جواد بهمنش - دانشیار گروه مهندسی آب دانشگاه ارومیه

کیوان خلیلی - استادیار گروه مهندسی آب دانشگاه ارومیه

خلاصه مقاله:

پیش بینی مؤلفه های مؤثر در تحلیل سامانه های منابع آب یکی از موارد اساسی در طراحی، بهره برداری و مطالعات مربوط به این منابع به شمار می آید. بدین منظور از روش های مختلفی نظیر شبکه عصبی مصنوعی، منطق فازی، برنامه ریزی ژنتیک، سربهای زمانی و ... استفاده میشود. پدیده های طبیعی سطح زمین به سرعت تغییر پیدا می کنند و این تغییرات در طول زمان بسیار چشمگیر است. نکته ای که اهمیت درخور توجهی دارد این است که بتوان چنین تغییراتی را به دقت بررسی و در نتیجه آن، پیش بینی نمود تا فرایندهای طبیعی و انسانی بوجود آورنده این تغییرات را بخوبی شناسایی کرد. دریاچه ارومیه طی سالیان گذشته دچار خشکسالی تدریجی گشته و بیشترین میزان خشکسالی در ناحیه شرق و جنوب شرقی دریاچه مشاهده می شود که متاثر از مجموعه ای از عوامل انسانی و محیطی می باشد. در این مطالعه با استفاده از داده های تاریخی روزانه از سال 1345 تا سال 1392 تراز سطح آب دریاچه ارومیه، اقدام به پیش بینی تراز سطح ایستابی دریاچه با استفاده از روش برنامه ریزی ژنتیک تا سال 95 شد. نتایج پیش بینی، حاکی از خشک شدن قریب الوقوع دریاچه ارومیه در صورت عدم اقدام جدی برای نجات دریاچه بود

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی ژنتیک، دریاچه ارومیه، پیش بینی تراز سطح آب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/320298>

